

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hercules Prodicus Sev Principis Jventvtis Vita Et Peregrinatio

Pighius, Stephanus Vinandus

Coloniae, 1609

Præsentata. Clivis. VI. Martii. A. Nuncio. Apostolico Gaspare. Groppero.
Dilecto. Filio. Nobili Viro Guilhelmo Cliviæ. &c. Duci. Gregorius PP. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13033

PRÆSENTATA. CLIVIS. VI.
MARTII. A. NUNCIO. APOSTOLICO
GASPARE. GROPPERO.

DILECTO. FILIO. NOBILI VIRO,
GUILHELMO CLIVIÆ. &c.
DUCI.

GREGORIUS PP. XIII.

DILECTE fili, nobilis vir, Salutem & Apostolicam benedictionem. Nihil potuit nobis gravius accidere eo casu, quo sumus gravissime afflicti. Carulus Fridericus non minus nobis charitate filius, quam tibi natura, venerat à Maximiliano avunculo defessus & languens de via. Excepimus eum eo honore & gaudio; quo par erat filium nostrum in Christo charissimum, & tantu Principis natum, tantisque virtutibus præditum. nec prius illum à nobis discedere, & Neapolim (cujus urbis visendæ studio tenebatur) ire passus sumus, quam bene firmum & robustum vidimus. Inde cum rediret, eodem ipso, quo ad nos pervenit die, cum febre decubuit. Nihil prætermisimus, quod quidem humana ope provideri atq; effici potuit: eandemq; in eo curando diligentiam adhiberi fecimus, quæ nobis ipsis simili in periculo adhiberi potuisset. Hoc tibi alios confirmaturos aut confirmasse jam, confidimus. Cùm autem nihil proficeretur, morbusq; ingravesceret; quod extremum erat, ad divinam opem impensius implorandam confugimus, perque omnia templa & religiosas domos pro illius salute supplicari fecimus. Neque tamen nostras & ipsorum preces aspernatus est Deus: sed ut solet amplius multo, atq; abundantius tribuit, quam postulabamus. Nam pro hac mortali & caduca, quam Carulo Friderico precabamur vita, tribuit ei divina bonitas immortalem illam & beatissimam, cujus causa facti sumus: & quo totis viribus omnes niti atque aspirare debemus. Acerbum certè nobis est, & fere intolarabile, carere tanto filio, tamque amabili: eque nostro dolore facile existimamus de tuo. At quoniam nos mortales agnoscimus,
Deum-

Deumque benedictum (tametsi sæpe nos latet ejus consilii ratio) omnibus in rebus, ut optimum Parentem, scimus nobis, nostrisque præclare consulere: æquum est nos ejus voluntati acquiescere, & gaudere quòd illum ad sese in cælum evocavit. Quod quidem pollicetur nobis ipsius pietas, quam sæpe alias, tum vero in ipsa ægritudine (sæpius enim ad eum visendum ivimus) in eo singularem perspeximus. Ferebat æstum febris cum summa patientia; Deum semper in ore habebat, eum invocabat; nõ corpus sed animam ei suam commendabat. Ad extremum omnibus criminibus absolutus, Sacramentisque ecclesiasticis munitus, nostraque dispensatione Ecclesiæ thesaurus, hoc est, meritum Jesu Christi, sanctissimæque Virginis, aliorumque Sanctorum, omnibus poenis, si quæ reliquæ fuissent, liberatus; eo charitatis proventus est; ut multis audientibus præferret illa Pauli verba, Cupio dissolvi, & esse cum Christo. Maxima hæc sunt, charissime fili, ad consolandum: & tanta, ut merito debeant omnem dolorem abstergere. Etenim filii felicitate dolore parentis non est, suo verò ipsius incòmodo comoveri, seipsum amantis est, & suas rationes ad communis summiq; parentis Dei voluntatem minimè accommodantis. Illud etiã cogitemus, non periisse filium, sed ad optimum Parentem pervenisse, non vitam perdidisse, sed ad meliorem migrasse: non nobis creptum esse, sed in cælum receptum. Quis vero unquam peregrinus lamentatus est periisse sodalẽ suum, quem persuasum habuerit citi ad hospitium pervenisse? Ferat modò ejus breve desiderium atque absentiam: cumque ipse eodem pervenerit, una cænaquit, quiescet, perfrueturque amico. Hoc nimirum erat, quod monebat Apostolus: Ne contristemini de dormientibus, sicut ceteri, qui spem non habent. Evasit jam is, quem desideramus, ex gravissimis hujus itineris periculis, capitaliumque hostium & latronum insidiis, fruiturque lætus summa & sempiterna tranquillitate: & dolebimus eum non adhuc in his periculis versari? An non experimur, longiorem in hac vita comorationem, multorum maximorumque committendorum criminum occasionem esse? Divinam igitur Sapientiam audiamus. Justus, inquit, si morte preoccupatus fuerit, in refrigerio erit: raptus est, ne malitia nurraret intellectum ejus. Hæc nobis ipsis ad consolandum proponimus, quibus ut tu quoque utaris, cumque primis naturæ comotionibus satisfacens,

teque in dolendo parentem præstiteris; sapientem & ser-
 vum Christi in dolore leniendo ut præstes, omniaque à pa-
 terna Dei manu cum gratiarum actione accipias, dicasque
 “ cum beato Job: Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut
 “ Domino placuit, ita factum est, Sit nomen domini benedi-
 “ ctum; etiam aque etiam rogamus. Deus ipse, omnis consola-
 tionis auctor, consoletur nobilitatem tuam, teque indies au-
 geat sua gratia, nobisque facultatem tribuat, nostram erga
 te voluntatem declarandi. Quæ cum semper fuit paterna,
 tuorumque commodorum cupidissima; hoc tempore eo er-
 rit propensior, quo altius in animo conservabimus dulcissi-
 mam memoriam amoris, quo hunc filium benedictum pro-
 sequebamur. Cetera ex Nuncio nostro Groppero cognosces,
 cui omnem fidem tribui cupimus. Datum Romæ apud S.
 Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Februarii. M.D.LXXV.
 Pontificatus nostri anno tertio.

Anto. Buccapadulus.

SANCTISSIMO. PATRI, ET
 DOMINO. GREGORIO. XIII. S. ROM.
 ET. UNIVERSALIS. ECCLESIAE. PON-
 TIFICI. OPT. MAX. DOMINO. MEO
 CLEMENTISSIMO.

UANTAVIS sit affectus & pietatis patris erga
 unice dilectum natum, re ipsa proximis hisce die-
 bus sum expertus, cum allatum fuit de præma-
 tura morte charissimi mei filii primogeniti Ca-
 ruli Friderici pie memorie tristissimum nuncium.
 quod sanè in summum me dolorem ac mærorum coniecit.
 Omnia n. statim animo meo paterno, ut in tã gravi vulnere
 evenire solet, obversabantur, q̄ acerbiorè hunc casum redde-
 rent. imprimis verò optima spes de eo cõcepta, & q̄ jam ætas
 ejus reb⁹ gerendis apta fieret: p̄dicataq; mihi sæpius à multis
 etiã principib. viris p̄clara ejus virtus atq; indoles: quib. Dei
 benignitate confusus, mihi certo persuaserã. cū non solū bacu-
 lū firmū senectutis meæ futurum; verum etiã aliquãdo ditio-

nibus